

[Lis Starcke]

ligt, at dette træder i kraft senere, men jeg kan godt tilslutte mig hr. Wilhjelts bemærkning om, at lovforslaget træder sent i kraft, og at dette her varer lidt for længe; det kunne muligvis godt fremskyndes.

Retsforbundet vil følge behandlingerne i udvalget nøje og vil gerne medvirke til, at vi får en god lov på dette område.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne sige tak for en på langt de fleste områder og for langt de fleste partiets vedkommende velvillig modtagelse af lovforslaget. Jeg er også glad for, at der er ordførere, der har taget anledning i lovforslaget og bemærkningerne til lovforslaget til at sige tak til dem, der har udarbejdet det. Jeg vil gerne udstrække takken til det udvalg, som i sin tid blev nedsat, og som jo har gjort et vældigt stykke arbejde for at kulegrave området, og som på så prisværdigt god og dygtig måde har redegjort for problematikken og er endt med et lovforslag, som på alle væsentlige punkter er blevet fulgt, og som kun på enkelte områder, hvor der måtte træffes en beslutning, har været gjort til genstand for en egentlig overvejelse med hensyn til, hvordan lovforslaget skulle udarbejdes på det konkrete område.

Jeg har i øvrigt nogle få bemærkninger at gøre ved denne lejlighed og vil starte med det spørgsmål, der er blevet nævnt fra flere ordføreres side, om at afvente eller ikke afvente EF-direktivet. Der er dér tale om et minimumsdirektiv, hvis det i det hele taget kommer til eksistens – det kan måske være lidt tvivlsomt – et minimumsdirektiv, der ikke skulle kunne komme i vejen for det foreliggende lovforslag, og jeg finder under alle omstændigheder, at lovforslaget burde fremsættes og gennemføres.

Fru Aase Olesen har derudover spurgt, hvorfor der ikke er taget hensyn til en kommende kontokortordning, hvor et samarbejde mellem banker og, måtte jeg forstå, private erhvervsdrivende i øvrigt ikke ville blive omfattet af loven. Jeg må indrømme, at jeg ikke kender den påtænkte ordning og ikke har mulighed for i dag at kommentere det. Men dette er ikke en lovgivning, hvor der tages stilling til finansieringen af køb på kredit, dvs. hvis man låner penge i bank og sparekasse til at købe på kredit, det er et lovfor-

slag, hvor der tages stilling til mellemværendet mellem sælger og køber i almindelig handel, men hvor der altså er tale om handel på kredit, og også tages hensyn til, om den fordring, sælgeren har eller får på køberen, sælges til en anden.

Der er også stillet spørgsmål i forbindelse med den udformning, som forslaget om fortrydelsesret har, f.eks. om det i det hele taget er nødvendigt at arbejde med fortrydelsesret, om man ikke er tilfredsstillende dækket i forvejen. Det mener jeg ikke, for havde jeg ment det, var det ikke gået ind som en del af lovforslaget.

Det, der sker ifølge forslaget på fortrydelsesretsområdet, er, at der skal tages stilling ved aftalens indgåelse til fortrydelsesretsspørgsmålet, og hvis det er sådan, at man ikke gør en undtagelse, dvs. hvis ikke man siger: vi laver en aftale uden fortrydelsesret, så er der i loven fastsat regler for, hvordan fortrydelsesretten skal administreres, hvordan den skal virke. Det er det, der for mit vedkommende har været det afgørende moment for at vælge alternativ B fremfor alternativ A i betænkningen. Lovens regler for, hvordan fortrydelsesretten skal virke, er gældende, hvis fortrydelsesret i det hele taget er gældende i forbindelse med en kreditkøbshandel.

Hr. Wilhjelm gjorde en i og for sig forståelig bemærkning om, at der skulle gå lang tid efter lovforslagets vedtagelse, før loven sættes i kraft, og at det var lang tid, man regnede med der skulle gå, før reglerne om effektiv rente derefter skulle sættes i kraft. Der er tale om et lovforslag, som er teknisk meget kompliceret, og jeg har ingen forestilling om, at det er et lovforslag, der kan passere igennem folketinget i løbet af 6 uger eller 2 måneder; det er nok et af de lovforslag, hvor der skal grundig overvejelse til. Fra det tidspunkt, hvor lovforslaget er vedtaget, og til loven skal træde i kraft, er der ikke 17 måneder, men en 5 eller måske 6 måneders kortere periode. Jeg er tilhænger af, både når det drejer sig om forarbejde til lovgivning, og når det drejer sig om indarbejdelse af lovgivningen, at de mange virksomheder, der nu skal til at arbejde efter de nye regler, har tid til det, og at der kan gøres et gedigent stykke forarbejde. Specielt på dette område, hvor der er uenighed om, i hvilket omfang man kan gennemføre reglerne om effektiv rente, og hvor enkelt eller besværligt det vil være at